

ΕΤΗΣΙΑ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΤΗΣ ΕΣΤΙΑΣ

Ἐν Ἀθήναις..... φρ. 10—
 » ταῖς ἐπαρχίαις..... » 12—
 » τῇ ἀλλοδαπῇ..... » 20—
 Ἡ συνδρομὴ εἶναι ἐτήσια καὶ ἀρχεῖται ἀπὸ
 τῆς 1 Ἰανουαρίου ἐκάστου ἔτους.

ὑπὸ τῆς γνωστῆς βιενναίας οικονομολο-
 γικῆς ἐφημερίδος «*Moniteur de la Chance*
Universelle» (Μηνύτωρ τῆς Παγκοσμίου
 Τύχης) ἐξεδόθη ἀρτίως βιβλίον περιέχον πλεί-
 στας πληροφορίας ἀναγομένας εἰς πάντα τὰ
 μετὰ λαχείων εὐρωπαϊκὰ δάνεια (αὐστριακὰ,
 βελγικὰ, γαλλικὰ, γερμανικὰ, ἐλβετικὰ, ἰτα-
 λικὰ, ὁλλανδικὰ, ρωμουνικὰ, ρωσσικὰ καὶ
 τουρκικὰ), ὡς καὶ πάντα ἀνεξαίρετως τοὺς
 ἀριθμοὺς τῶν ὁμολογιῶν αὐτῶν, τῶν κληρω-
 θέσεων ἀπὸ τῆς πρώτης κληρώσεως
 τῶν ἐν λόγῳ δανείων μέχρι τῆς 31 Δεκεμ-
 βρίου 1879.

Τὸ ἀνωτέρω βιβλίον εὐρίσκεται ἐν πω γρα-
 φείῳ τῆς «Ἑστίας», καὶ δύνανται οἱ συνδρο-
 μηταὶ αὐτῆς, ὅσοι εἶνε κάτοχοι ὁμολογιῶν
 τῶν ἀνωτέρω δανείων, νὰ συμβουλευθῶσιν
 αὐτό.

ΣΤΗΛΗ ΠΡΟΣΦΟΡΩΝ

ὑπὲρ πατριωτικῶν καὶ ἀγαθοεργῶν σκοπῶν.

ὑπὲρ τῶν προσφύγων προσήνεγκον διάφοροι ἐν Ἀθῶνι
 Μοναὶ δρ. 1,481, ἡ δὲ ἐν Φιλιάτῳ Μονὴ τοῦ Ἀγάθωνος
 δρ. 100.

Ὁ ἐν Κωνσταντινουπόλει κ. Ι. Κριζότας προσήνεγκεν
 εἰς τὸ Ῥωδεῖον πλουσίαν συλλογὴν μουσικῆς.

ΖΗΣΗΣ ΣΩΤΗΡΙΟΥ

Τὴν παρελθούσαν Παρασκευὴν ἐτελεύτησε μετὰ μακρὰν
 νόσον προδοτικῶς τὴν ἡλικίαν ὃ ἐκ Σερβίων τῆς Μακεδο-
 νίας Ζήσης Σωτήριου, ὃ γνωστὸς ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Ἐλ-
 λην» τοῦ Ὀλύμπου φιλόπατρις ἀνὴρ. Ὁ Ζήσης Σωτή-
 ριου ἦν ἐκ τῶν σπανίων ἐκείνων χαρακτήρων, οὓς οὐδαμῶς
 ἴσχυσαν νὰ μεταβάλωσι τὰ μετὰ τὴν ἀποκατάστασιν τοῦ
 ἐλληνικοῦ κράτους ἐπακολουθήσαντα γεγονότα, τὰ σπου-
 δαιότατα ἐπενεχόντα ἀλλοιώσεις εἰς τὴν καθ' ἡμᾶς κοι-
 νωνίαν. Ὀλόκληρον τὸν βίον αὐτοῦ ἐν ἐπλήρῳ αἰσθημα, ἡ
 πρὸς τὴν πατρίδα ἀγάπη, καὶ ἐν διαρκῶς ἔκτεφεν ὄνειρον,
 τὸ μεγαλεῖον τῆς Ἑλλάδος, τὴν πραγματικῶς τῆς μεγά-
 λης ἰδέας. Ἀπὸ νεοῦς ἡλικίας, ἐμφορεῖστος ἐν Πέστη
 τῆς Οὐγγαρίας, ἐπελαμβάνετο πάσης εὐκαιρίας ὅπως ἐκ-
 θελοῖ τὴν πρὸς τοὺς ὁμογενεῖς αὐτοῦ ἀγάπην, συντρέχων
 ὡς ἔβλεπε τοὺς ἐν τῇ πόλει ἐκείνῃ παρεπιδημοῦντας Ἑλ-
 ληνας καὶ παντοιοτρόπως ἀποδεικνύμενος αὐτοῖς χρήσιμος.
 Κατελθὼν ἐν ἔτει 1827 εἰς Ἑλλάδα, ἀφ' οὗ ὑπὲρ τῶν ἀναγκ-
 αίων τῆς ἀγωνιζομένης πατρίδος προσήνεγκεν ἅπαντα αὐ-
 τὸν τὴν περιουσίαν, κατετάχθη εἰς τὸ ὑπὸ τοῦ Κυβερνήτου
 ἱδρυθέν «Στρατιωτικὸν σχολεῖον τῶν ἀκολούθων», ἐν ᾧ
 ἐμαθήτευσεν τότε πολλοὶ νέοι, προωρισμένοι ὅντες νὰ δη-
 ρετήσωσι διὰ τῶν ὁπλῶν τὴν πατρίδα, οἱ συγκατηριθ-
 μούντο καὶ οἱ ἐπιζώντες ἀνώτεροι ἀξιωματικοὶ τοῦ ἐλλή-
 νικοῦ στρατοῦ κκ. Μολὰς καὶ Κ. Πέλλης. Κατὰ τὴν ἐγκα-

τάστασιν τῆς βασιλείας ἐν Ἑλλάδι, ἀπολυθεὶς τοῦ στρα-
 τιωτικοῦ σχολείου, ἔφερε τὸν βαθμὸν ἀνθυπολοχαγῶ,
 ἀλλὰ μετ' οὗ πολὺ παραιτήθη εἰς ἰδιωτεύειν. Ἀπὸ τῶν μέ-
 ρος ἐνεργὸν καὶ κατὰ τὴν μεταβολὴν τῆς 3 Σεπτεμβρίου
 1843, εὐθὺς ὡς ἐξερράγη τῷ 1854 ἡ ἐπανάστασις ἐν Πικε-
 ρῳ καὶ Θεσσαλίᾳ, καταλιπὼν τὸ ἐμπόριον καὶ ἅπαντα τὰ
 κτήματα αὐτοῦ πωλήσας, ἔκπευσε νὰ μετασχητῇ τὸ ἀγῶνος
 μετὰ σώματος ἑθελοντῶν, ὅπερ ἐξ ὁρίων συνέτηρε. Τῷ
 1859 ἀγωνιζομένης τῆς Ἑλλάδος ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας καὶ
 τῆς ἐνότητος αὐτῆς, ὃ Ζήσης Σωτήριου μετέβη εἰς ἕκ τῶν
 πρώτων μετ' ἄλλων Ἑλλήνων ἑθελοντῶν εἰς τὴν ὁμοιοπα-
 θῆ χώραν, καὶ ἐξασπράτευσεν εἰς Σικελίαν μετὰ τῶν χι-
 λίων ὑπὸ τὸν Γαριβάλδην, τιμῆθαι διὰ τὴν ἀνδρείαν αὐ-
 τοῦ ὑπὸ τῆς ἰταλικῆς κυβερνήσεως διὰ βαθμῶν καὶ παρα-
 σμίων· ἀλλ' ὃ Ζήσης Σωτήριου ὡς μόνον ἀμοιβὴν τῶν θυ-
 σιῶν του ἐξήτει παρὰ τῶν ἰταλῶν ν' ἀνταποδώσωσι τῇ
 Ἑλλάδι τὰ ἴσα, προσερχόμενοι καὶ οὗτοι ἑθελονταὶ ἐν ἐν-
 δεχομένῳ ὁμοίῳ ἀγῶνι τῶν Ἑλλήνων διὰ τοῦτο καὶ γε-
 ναιοφρόνως ἠρνήθη νὰ δεχθῇ τὸ ἔσχατος ὑπὸ τῶν ἰταλι-
 κῶν βουλῶν ψηφισθὲν χρηματικὸν ποσόν, ὅπως ἀνυμνηθῇ
 ἐκείτῃ στρατιωτῇ τοῦ τάγματος τῶν χιλίων. Μετὰ
 τὴν αἴσταν ἔκβασιν τοῦ ἐν Ἑλλάδι πολέμου ἐπανῆλθεν εἰς
 Ἑλλάδα, ἐνθα μικρῇ πρότερον φευδὴς ἀγγελία περὶ τοῦ
 θανάτου αὐτοῦ ἐν μάχῃ εἶχε πάντας συνταράξει, παρα-
 σχοῦσα τὴν εὐκαιρίαν νὰ ἐκδηλωθῇ τραγὸς ἡ πρὸς αὐτὸν
 εὐλικρινὴς καὶ ἐνθερμὸς ἀγάπῃ τῶν συμπατριωτῶν του.
 Διορισθεὶς δὲ φύλαξ τῶν ἀρχαιοτήτων ἐν τῇ ἀκροπόλει, οὐ
 μόνον διὰ συμβολαιογραφικῆς πράξεως ἰδωρῆσατο τὸ τρί-
 τον τοῦ γλίσχρου μισθοῦ του εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον,
 ἀλλὰ καὶ καθ' ἐκάστην κατετίθη ἐν δεκάλεπτον, ὡς βάσει
 πρὸς σχηματισμὸν πολεμικοῦ ταμείου τῆς πατρίδος· ἀνὰ
 πᾶσαν δὲ 25 Μαρτίου ἐδημοσίευσεν τακτικῶς ἀπολογισμὸν
 τῆς καταστάσεως τοῦ ταμείου ἐκείνου. — Ἀφ' ἧς ἐν ἔτει
 1871 ἐπανηγυρίσθη μεγαλοπρεπῶς ἡ πεντηκονταετηρίς τῆς
 ἐλληνικῆς ἀνεξαρτησίας, καὶ σύλλογοι καὶ ἰδιῶται ἀμυλ-
 λῶνται νὰ τελέσωσιν ἐπαφίως τὴν μνήμην τῆς ἐνδόξου ἡμέ-
 ρας. Πρὸ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης ὅμως, ἐκτός τῆς τυπικῆς ἐπι-
 σήμου τελετῆς, μόνος ὃ Ζήσης Σωτήριου ἐνεθυμειτο νὰ ἐορ-
 τάξῃ τὴν εἰκοστὴν πέμπτην Μαρτίου. Κοσμῶν ἐορτασίμους
 τὴν κατοικίαν του, ἐνθους καὶ πλήρης φαιδρῶν ἐπιστῶν,
 ἐμοίραζεν εἰς τὰ ἐπισκεπτόμενα αὐτὸν παλληκάρια μισομό-
 ταν, φύλλα δάφνης καὶ νερόν τοῦ Ὀλύμπου, καὶ ἐπέ-
 διδεν ἐκάστῳ τὸ ὑπ' αὐτοῦ ἀφελῶς συντασσόμενον φυλλά-
 διον τῆς 25 Μαρτίου. Τὰ φυλλάδια ἐκείνα, τακτικῶς ἐκδι-
 δομένα τὴν παραμονὴν τῆς ἐπισήμου ἡμέρας, περιεῖχον ὡς
 ἐπὶ τὸ πλείστον ἀλληλογραφίαν τοῦ Ἑλλήνος τοῦ Ὀλύμ-
 που καὶ τοῦ Παπποῦ τοῦ Ὀλύμπου, περίληπτικὸν
 ὀνόματος τῶν κατὰ τῆς τυραννίας ἡρωικῶς ἀγωνιζομένων
 κλεφτῶν. Ἡ πρόθεσις τοῦ ἀκρίφους πατριώτου ἦν νὰ πα-
 ρουσιάζῃ διὰ τῶν δημοσιευμάτων ἐκείνων ἀφ' ἐνὸς μὲν τὴν
 ὑπόδουλον Ἑλλάδα διαμαρτυρομένην κατὰ τοῦ βαρύνοντος
 αὐτὴν Κυβοῦ, ὃν παρίστατο ἐτοίμην ν' ἀποστείῃ ἅμα τῇ
 πρώτῃ εὐκαιρίᾳ, ἀφ' ἑτέρου δὲ τὴν Ἑλλάδα τὴν ἐλευθέραν
 πρόθυμον νὰ τείνῃ αὐτῇ χεῖρα ἀρωγόν. Οὕτως ἀπλοῦς
 καὶ ἰδιορρυθμῶς ὃ Ἑλλήν τοῦ Ὀλύμπου ἐξηκολούθη ἐορ-
 τάζων τὴν εἰκοστὴν πέμπτην Μαρτίου μετὰ τοῦ παρόντος
 ἔτους.

Τοιοῦτος ἐν συντομίᾳ ὁ βίος τοῦ ἀνδρὸς, βίος ἐθελου-
 σίας καὶ αὐταπαρνήσεως. Τύπος ἀρχαῖος Ἑλλήνος πολί-
 τῆς, προθύμου τὰ πάντα νὰ προσφέρει εἰς τὸν βωμὸν τῆς
 πατρίδος, ἐλάχιστα μὲν περίεαυτοῦ μεριμνῶντος, τὰ πάντα
 δὲ ποιοῦντος χάριν τῆς πολιτείας, ἣν δύνανται τις εἰπεῖν
 χαρακτήρ μοναδικὸς ἐν τῇ καθ' ἡμᾶς κοινωνίᾳ, ἐν ᾗ ὅλως
 ἀφοροῖ ἰσχύουσιν ἀρχαί. Ἐκ δὲ τοῦ βίου αὐτοῦ ὠρελι-
 μώτατα ἡδυνάμεθα ν' ἀντλήσωμεν διδάγματα, διότι παρέ-
 χει ἡμῖν τὸ μέτρον τῆς ἐκτιμῆσεως τοῦ τί θὰ εἴνετο ἡ πα-
 τρίς, ἀν οἱ πολῖται πάντες ἠκολούθουν τὸ παράδειγμα αὐ-
 τοῦ. Ὡς προσφύγῳ λίαν ἐσφώνησεν ὁ σεβαστὸς γραμμα-
 τεὺς τῆς ἀρχαιολογικῆς ἐταιρείας καθηγητῆς κ. Στεφάνος
 Κουμπανόδης

Ἄν ὅλοι ἐμεινόμεθα τὸν Ζήση Σωτήριον,
 Χρεῖαν δὲν εἶχεν ἡ Ἑλλὰς Εὐρώπης Συνεδρίου!